

עפ"ת 34446/12/20 - אבראהים גוארנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 34446-12-20 גוארנה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 225994/2016

בפני כבוד השופט עמית י' צלקובניק
מערער אבראהים גוארנה
נגד
משיבה מדינת ישראל
המערער באמצעות ב"כ עו"ד חאלד פייסל
המשיבה באמצעות עו"ד דודי ענבר

פסק דין

המערער הורשע בבית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת הבכירה א' וישקין) בתיק ת"ד 11608-02-17, בעבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, בצירוף סעיפים 38(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה; נהיגה כשברמזור אור אדום בצומת (נסיבות מחמירות - הפרעה לעובר דרך) לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 והתנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2)א(1) לתקנות התעבורה, ונדון לקנס בסך של 2500 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 10 חדשים, ופסילה מותנית בת 6 חדשים למשך 3 שנים.

על פי כתב האישום נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג מזדה, ביום 28.5.2016 בשעה 11:15, בכביש 57 לכיוון הצומת עם כביש 5714 מכיוון מזרח לכיוון מערב. בהכרעת הדין נקבע כי נכנס לצומת באור אדום, ופגע בתוך הצומת ברכב מסוג קאיה, בו נהג מר ניר רוזן, שנכנס לצומת מהכיוון הנגדי, ופנה שמאלה בצומת באור ירוק. בשל פגיעת רכב המזדה נדחף רכב הקאיה לצד שמאל ופגע ברכב אחר מסוג סוזוקי, נהוג בידי מר ג'אמל ביאדסי, שנסע משמאל לרכב הקאיה, בנתיב המקביל לפניו שמאלה. עקב התאונה ניזוקו 3 כלי הרכב, ונחבלו חבלות של ממש 3 נוסעים שישבו ברכבו של המערער; שני הנהגים המעורבים, רוזן וביאדסי נחבלו אף הם.

הערעור מופנה כנגד ההרשעה ולחלופין, כנגד חומרת העונש.

הדין בבית משפט קמא נסב בעיקרו לעניין צבע האור ברמזור בעת כניסת הנהגים לצומת. המערער טען בעדותו כי נכנס לצומת באור ירוק. ביאדסי, נהג הסוזוקי, העיד כי תחילה המתין בצומת באור אדום, וכאשר הרמזור התחלף לירוק החל בנסיעה לתוך הצומת ובעקבות הפגיעה ברכבו איבד את הכרתו ופונה לבית החולים. ביאדסי מסר בעדותו עובדה שאינה נכונה, לפיה רכב הקאיה בו נהג רוזן, עמד לימינו בעת שהמתין בצומת להתחלפות האור ברמזור, ואולם מצפיה בסרטון התאונה, עולה, כי רוזן הגיע לצומת ופנה שמאלה בצומת בנסיעה רצופה, ללא המתנה בקו הצומת. רוזן עצמו לא ידע למסור פרטים על התאונה, ולדבריו איבד את הכרתו בתאונה והתעורר באמבולנס. שלושת הנוסעים ברכבו של

המערער, שנפצעו כאמור, לא יכלו אף הם למסור בעדויותיהם פרטים מבהירים לעניין נסיבות התאונה.

בית המשפט קמא קבע כי הרמזורים בצומת פעלו כסדרם; מסקנה זו התבססה על דבריה של שוטרת (ענבל אלון) שהגיעה למקום בעקבות התאונה והפעילה את הרמזורים בצומת באור צהוב - מהבהב, אשר מסרה בעדותה כי הרמזורים פעלו בצומת בצורה תקינה, ועל עדותו של בוחן התאונה, ארז קפלן שהלך בינתיים לעולמו, למרבית הצער, שבאמצעותו הוצגו דוח הבוחן (ת/2), סרטון ממצלמה המותקנת בצומת שתיעדה את תנועת כלי הרכב ורגע התאונה; תוכנית הרמזורים; דוח צפיה לגבי תנועת כלי הרכב המעורבים עובר לתאונה, וממצאי הבוחן לגבי תוכנית הרמזורים כמפורט בת/2 (סעיף 12).

הגם שלא היה חולק כי לא ניתן להבחין בצבע הרמזורים בסרטון, נקבע על ידי הבוחן כי אין אפשרות ל"מופע ירוק משותף", וכי "מניתוח תנועת כלי הרכב שבסרטון, ומתוכנית הרמזורים" ניתן להסיק כי בעת כניסת רכב המזדה לצומת דלק הצבע האדום ברמזור כיוון נסיעת המזדה. בעניין זה יצוין, כי בסרטון נראה רכב הסוזוקי עוצר תחילה בצומת, ושלושה כלי רכב נוספים עוצרים אחריו, ובדוח הצפיה צוין, כי רק לאחר 38 שניות מתחיל רכב הסוזוקי בנסיעה ופונה שמאלה בצומת, כאשר באותו זמן מגיע רכב הקאיה לצומת ופונה שמאלה מימין לרכב הסוזוקי; רק לאחר 2 שניות ניתן להבחין ברכבו של המערער מגיע לצומת ממול לכיוון נסיעת הסוזוקי והקאיה, ופוגע ברכב הקאיה שנהדף לעבר רכב הסוזוקי.

בית המשפט קמא קבע בנוסף, כי יש להעדיף את עדותו של ביאדסי, הנתמכת בסרטון ובדוח הצפיה, לפיה המתין להתחלפות האור האדום ברמזור לפני שפנה שמאלה בצומת באור ירוק, על פני עדותו של המערער שנמצאה בלתי עקבית, "כבושה", "מתחמקת ואלטרנטיבית". בעניין זה נאמר בהכרעת הדין, כי בניגוד לעדותו בבית המשפט (שנמסרה ביום 18.6.20), בה טען המערער כי זכור לו שנכנס לצומת באור ירוק, מסר המערער, שאישר כי לא נפגע בתאונה, באמרה שנגבתה ממנו לאחר אזהרה, בבית חולים ביום התאונה (28.5.2016, ת/6), כי אינו יודע מה היה צבע האור ברמזור עם כניסתו לצומת, ואף ציין בניגוד לעדותו כי היתה זו הפעם הראשונה בה נסע במקום. עוד אישר המערער כי ייתכן ששיקר לחוקר בשל הלחץ בו היה נתון בעת גביית האמרה, ואף נקבע כי המערער אישר בעדותו כי נהג ללא כיסוי ביטוחי, וכי גם עובדה זו עמדה ב"יסוד כפירתו".

עוד יש לציין כי בית המשפט קמא דחה את טענת ההגנה שעלתה לפניו, כי יש מקום להתבסס על פסק דין שניתן בבית משפט השלום ברחובות בת"א 26093-09-16 בו נדחתה תביעה שהוגשה על ידי חברת קרדן רכב נגד המערער וחברת ביטוח שומרה בע"מ, במסגרתה העידו רוזן וביאדסי מטעמה של התובעת.

בערעור בפניי נטען, כי יש לקבוע כי רכבי הסוזוקי והקאיה הם שנכנסו לצומת באור אדום, בלא ששמו ליבם למתרחש בצומת חרף כך שהיה להם שדה ראייה פתוח, ורכב הקאיה הוא שחסם את דרך נסיעתו של המערער, שנכנס לצומת באור ירוק. ב"כ המערער טען כי נוכח דבריו המוטעים של ביאדסי כי רכב הקאיה עמד מצד ימין לרכבו, לפני הכניסה לצומת, קיימת אפשרות כי "נגרר" בלי משים, אחר כניסתו של נהג הקאיה לצומת, ולא שם ליבו לצבע האור ברמזור. עוד טען ב"כ המערער כי קיימות סתירות נוספות בין ההודעה שנגבתה מביאדסי במשטרה (ביום 19.6.2016), לבין עדותו.

נטען בנוסף, כי קביעותיו של בוחן התאונה התבססו על השערות בלבד, לאחר שכלי הרכב כבר פונו מהצומת, והרמזורים פעלו באור צהוב מהבהב, וממילא לא ניתן היה לקבוע את צבע הרמזורים על פי הצילומים בסרטון, וכי

בסופם של דברים, ההכרעה הינה בין גרסה מול גרסה, והמערער היה היחיד שמסר גרסה "עקבית וברורה"; עוד מלין ב"כ המערער על כך שרק המערער נחקר תחת אזהרה, בניגוד לשני המעורבים האחרים, באופן המעלה חשש כי הבוחן גיבש עמדה לעניין אחריות המערער, עוד לפני שהסתיימה מלאכת איסוף הראיות. עוד טוען ב"כ המערער כי עלתה אפשרות בחקירה כי רוזן נהג יחף וכי הכפכפים שהסיר מעליו, הגבילו ושיבשו את תפעול הרכב על ידו בעת הכניסה לצומת.

ב"כ המערער חוזר אף הוא על הטענה שעלתה בבית משפט קמא, לפיה בית המשפט קמא "התעלם" מכך שהוגשה תביעה אזרחית כנגד המערער על ידי צדדי ג', וזו נדחתה על ידי הערכאה האזרחית, שקבעה כי המערער אינו אחראי לתאונה.

ב"כ המשיבה סבור כי אין מקום לקבלת הערעור. נטען כי ניתן היה להסתמך על עדותו של ביאדסי לצורך קביעה כי נכנס לצומת באור ירוק, ותוכנית הרמזורים שהוגשה ללא הסתייגות, תומכת בעדותו של ביאדסי לגבי סדר נסיעת כלי הרכב, כעולה מהסרטון. עוד צוין כי הודעתו של ביאדסי במשטרה לא הוצגה כלל בדיון בבית משפט קמא ואין מקום לטעון לגבי סתירות העולות ממנה, בשלב הערעור. באשר לעדותו של המערער, קבע בית המשפט ממצאי מהימנות ברורים, ואין מקום להתערב בהם.

לא ראיתי מקום להתערב במסקנתו המרשיעה של בית המשפט קמא.

מצפייה בסרטון שהוגש בבית משפט קמא ניתן לעקוב במשך מספר דקות אחר תנועת כלי הרכב הנכנסים לצומת מצדדיה השונים, לפני התאונה ועד שלב התאונה עצמו, באופן המחזק את דברי הבוחן בדבר פעולתם התקינה של הרמזורים בעת התאונה. מצפייה בסרטון עולה בנוסף, כי מספר כלי רכב שעצרו מאחורי רכב הסוזוקי הממתין תחילה לפני הרמזור, מתחילים אף הם בנסיעה בעקבות הסוזוקי, באופן המחזק גם מטעם זה, את עדותו של ביאדסה כי המתין לאור הירוק, לאחר המתנה של שניות ארוכות בצומת, וכי לא "נגרר" אחר רכב הקאיה שהגיע לצומת רק עובר לכניסתו של רכב הסוזוקי לצומת, כפי שאף כלי הרכב הנוסעים בעקבות הסוזוקי לא "נגררו" לכניסה לצומת באופן "עיוור", בעקבותיו.

אציין כי בית המשפט קמא היה רשאי להעדיף גרסה אחת על פני רעותה, ככל שניתן לסמוך ממצא ראיתי על יסוד העדות היחידה, ואולם כאמור, עדותו של ביאדסי לגבי עיתוי הכניסה לצומת ביחס לצבע הרמזור נתמכת גם בסרטון התאונה, ואין בדבריו המוטעים של ביאדסה לגבי מיקומו של רכב הקאיה קודם כניסתו לצומת, כדי להפחית ממשקלה של העדות. מנגד, קבע בית המשפט קמא לאחר התרשמות ישירה מעדות המערער, כי לא ניתן להסתמך על דברי המערער, שזיכרוננו "התעורר" רק לאחר שנים, לגבי צבע הרמזור, בעוד שבאמרתו, סמוך לתאונה, טען כי לא שם לב לצבע הרמזור, ואף סתר עצמו ביחס להיכרות קודמת את איזור התאונה. דברי המערער בעדותו כי לא הבחין כלל בנעשה בצומת, ולא ראה את הרכב המגיע משמאלו, קודם לרגע האימפקט, תואמים את דרך כניסת רכבו של המערער לצומת והפגיעה בעוצמה לא מבוטלת ברכב הקאיה, שנהדף לעבר הסוזוקי, כפי שניתן לראות בסרטון התאונה. באשר לטענה הנוגעת לגביית אימרתו של המערער לאחר אזהרה, הרי שהבוחן הסביר בעדותו כי העובדה כי כלי רכב שונים, שאינם קשורים זה לזה ביקשו לפנות שמאלה בו זמנית, אל מול המערער שנכנס לבדו לצומת מהכיוון הנגדי, הניעה אותו באותו שלב חקירה לגבות את עדותו של המערער באזהרה, ואין אני רואה מקום לקביעה כי מדובר בחקירה מוטת. באשר לעניין "כפכפים", עולה כי הבוחן נחקר בעניין זה בבית משפט קמא, ואולם לא הונחה כל תשתית ראיתית בעלת נפקות בעניין זה, ורוזן אף לא נחקר על כך בעדותו.

לבסוף אעיר, כי לא ראיתי מקום לטענה הנוגעת לקביעות בפסק הדין שניתן בהליך האזרחי, שאין בו - לכאן או לכאן - כדי לקבוע מסמרות בהליך הפלילי, וכל שנקבע בו הינו כי "התובעת לא עמדה בנטל השכנוע המוטל עליה במשפט אזרחי, לעמוד ברמת שכנוע של 51 אחוז לפחות". למעלה מהצורך אציין, כי מעיון בפסק הדין בהליך האזרחי, עולה, כי לא נקבעו בו ממצאי מהימנות כלשהם, ולא קיימת בו התייחסות להבדלי הגירסאות המשמעותיים בדברי המערער, כפי שצוין לעיל; בנוסף, בניגוד להצגת הסרטון כראיה בבית משפט קמא, לא הוצג הסרטון בהליך האזרחי, ומשכך נקבע בפסק הדין בהליך זה, כי נוצר "קושי רב" בהערכת מסקנותיו וחוות דעתו של בוחן התאונה.

בערעור לגבי מידת העונש, טוען ב"כ המערער כי המערער זקוק לרישיונו לצורכי עבודתו, בהיותו נושא בעול הפרנסה במשפחתו. עוד נטען כי יש לבחון את תרומת הרשלנות של הנהגים המעורבים, ולא להטילה רק על כתפי המערער.

לא ראיתי מקום להתערב בעונש שהוטל, שאין בו כל חומרה נוכח דרגת הרשלנות שגילה המערער בכניסה לצומת עמוס למדי, באור אדום, בלי להבחין בכניסתם של כלי רכב המנסים לחצות את הצומת, כפי שנקבע. נהג הקאיה נכנס לצומת פנוי, בנסיעה רצופה בעת שדלק ברמזור האור הירוק, וקשה לקבוע כי היה בידו למנוע את האימפקט הראשוני בין רכבו לרכב המערער, נוכח כניסתו הלא צפויה של רכבו של המערער לצומת, ובשים לב למרחק הקצר בין כלי הרכב. עקב דרך נהיגתו הבלתי אחראית של המערער נפגעו יושבי רכבו של המערער והנהגים המעורבים, חמישה במספר, ונזקקו למספר ימי אישפוז. עברו של המערער אינו מכביד, ואולם עונש הפסילה שהוטל הינו מידתי, ואין בנסיבות האישיות שהוצגו כדי להוות עילה להקלה נוספת.

הערעור נדחה לפיכך.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"א, 14 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים, ויועבר לצדדים באמצעות המזכירות/נט.